eum quidem in finem, ut hoc pacto tam Docentium fides
et sedulitas, quam Discentium opera, labor et industria
ex umbra quasi in lucem publicam proferatur, ac eo
eminentis evidentioribus civiis Bono probetur.

Quum itaq́ hodierna luce Actus Ordinarius IVtus, isq́
Graeco-Latinus, ad Doctrinae modo laudatae praescriptum
sit habendus, hoc mihi, cui primae dicendi partes sorte
quasi obtigerunt, incumbit: ut primum quidem precibus
calidissimis DEO Trinuni, Ter Optimo terq́ Maximo
actionum humanarum Rectori et Directori, supplex
fiam, ausibus hisce nostris, profanis licet, nihilo tamen
minus ad amplificandam Ipsius gloriam unice directis,
adesse velit clementissime. Ita namq́ e, quod
gratia DEI praesente optimis res suas auspiciis ordiantur
homines. Id quod vel ipsi Ethnici, solius rationis
ductum secuti, jam olim senserunt. Unde Dionysius
sius Halicarnassens, vir in conscribenda veterum Romanorum
Senatu haud infimus, homo aliquin Ethnicus, scite
admodum loqui amat: Τῆς τῶν θεῶν εὐνοίας τοῖς
ἀνθρώποις ἅπαντα ἐστὶ τὰ κρείττω γινόμενα
h. e. favore Numinum praesente omnia hominibus
prospere eveniunt. Quidni hoc ipsum Nos,
Christiani qui sumus, multo magis de clementissimi
Clementissimi DEI assistentia statuamus, speremus
credamus.

Nunc vero etiam humanitas suadet, aequitas hortatur,
pietas imperat: ut Vos Auditores omnes et singulos
debita animi subjectione atq́ observantia Com-
militonum meorum nomine obtestor, cum Lectionem